

SERIE
BUDDY'S
DEEL II:
GEZINNEN STEUNEN
GEZINNEN

GEZINNEN STEUNEN GEZINNEN

LAAGDREMPelige HULP HELPT
GEZINNEN OP DE RIT TE HOUDEN

TEKST C.A. SCHIPAANBOORD-DE VOS BEELD ANNEKE VAT-PUL

Ervaren, stabiele gezinnen helpen gezinnen waar die stabiliteit ontbreekt. Dat is het idee achter *Buurtgezinnen*. Steungezinnen vangen eens per week kinderen uit vraaggezinnen op om zo ouders te ontlasten. Yvonne, die op zo'n manier hulp ontvangt, vertelt. „Ik durfde meteen voor honderd procent ons kindje aan haar toe te vertrouwen.”

ERVARING · YVONNE

„Zo blijf ik in staat om voor ons gezin te zorgen”

I Doordat haar jongste kindje elke week een dagdeel weg is, heeft Yvonne (32) tijd om tot zichzelf te komen. „Zo blijf ik in staat om voor ons gezin te zorgen,” vertelt ze. Verwonderd: „Ik vind het heel lief dat die moeder de tijd die ze overheeft gebruikt om mij te ontlasten.”

Het oudste kind van Yvonne vraagt veel aandacht. „Doordat ik na haar geboorte een postnatale depressie kreeg en zij veel ziek was, is ze niet veilig gehecht. Als ze wakker is, wil ze continu aandacht.”

Dat zoiets ontstaat bij een vader en moeder die gewoon getrouwd zijn, is best lastig te begrijpen voor mensen in onze omgeving. Soms zou ik willen dat ze autisme of ADHD had. Niet dat dat makkelijker is, maar dan zouden mensen misschien eerder begrip hebben,” vertelt Yvonne.

< Arina vangt via *Buurtgezinnen* een kindje op.

„Ik vind het heel lief dat die moeder de tijd die ze overheeft gebruikt om mij te ontlasten”

YVONNE

ACHTERGROND

HOE BUURTGEZINNEN WERKT

Wat doet Buurtgezinnen?

Buurtgezinnen zoekt voor gezinnen die het zwaar hebben een steungezin in de buurt.

Voor wie is het?

Soms zijn er problemen in een gezin, zoals een depressie of een ouder die veel naar het ziekenhuis moet. De gezinssituatie is dan niet meer stabiel en het opvoeden wordt lastiger.

Zulke gezinnen kunnen zich zonder doorverwijzing aanmelden bij Buurtgezinnen. Als de vraag passend is, gaat de coördinator op zoek naar een steungezin, bijvoorbeeld via Facebook en Instagram.

Wat zijn steungezinnen?

Steungezinnen zijn over het algemeen ouders die door hun werk of een andere gebeurtenis zich ervan bewust zijn dat een liefdevol gezin hebben niet vanzelfsprekend is. Zij zetten zich belangeloos in.

Wat doen steungezinnen?

Vaak is de hulp heel praktisch. Een kind mag bijvoorbeeld een aantal uren meedraaien in het steungezin, soms ook mee-eten, mee naar de speeltuin gaan of helpen met klusjes. Gezinnen gaan zo een duurzame verbinding met elkaar aan, waardoor een relatie ontstaat.

Meer info: Buurtgezinnen.nl

„Toen ons tweede kindje geboren werd, raakte onze oudste in paniek. Ze dacht dat wij haar vader en moeder niet meer zouden zijn. Ze vertoonde agressief gedrag en zocht negatieve aandacht. Dit ging zelfs in de nachten door.

Daarbovenop raakte mijn man burn-out. Je komt dan op een punt waarop je het zelf niet meer redt.”

Lief

Via de huisarts kreeg het gezin hulp. „Het sociaal team van de gemeente zocht hulp die snel en zo goedkoop mogelijk ingezet kon worden. Ze kwamen uit bij *Buurtgezinnen*. Het is een niet-christelijke organisatie en we gaven aan dat we het belangrijk vonden dat onze reformatorische achtergrond gerespecteerd zou worden,” vertelt Yvonne.

„Na een oproepje van de coördinator op Facebook meldde zich een christelijk gezin. Tijdens de kennismaking merkte ik dat het een heel lieve vrouw is. Ik durfde meteen voor honderd procent ons kindje aan haar toe te vertrouwen. Haar jongste ging naar de peuterspeelzaal. Daarmee kreeg ze wat vrije tijd, die ik – denk ik – zou gebruiken voor mezelf. Maar zij zet die in om ons te ontlasten. Dat vind ik heel lief!”

Ontspanning

Een dagdeel is niet heel veel, vindt Yvonne. „Maar het is een ochtend waarop ik niets hoeft. Ik wandel met m'n man, drink thee, lees een boek en doe ontspannende dingen. Mensen van de hulpverlening benadrukten dat het belangrijk is dat ik die tijd voor mezelf neem.

In principe rust de zorg voor ons gezin op mij. Als ik uitval, zijn we verder van huis. Onze thuissituatie verbetert er niet door en de problematiek blijft hetzelfde.

Maar dit stukje ontspanning heeft positieve invloed.”

Yvonne en haar gezin kregen, toen haar man burn-out was, ook steun vanuit de kerk. „Er is een zorgteam dat bijvoorbeeld soms voor ons kookte. Dat was fijn, maar het was van tijdelijke aard. Op zulke zorg durf ik eigenlijk ook alleen terug te vallen in noodsituaties,” legt ze uit.

„Veel mensen denken dat je tijdelijke opvang van je kind ook binnen de familie op kunt lossen, maar lang niet iedereen heeft die mogelijkheid.

Ik ben erg blij met *Buurtgezinnen*. Je sluit hierbij een contract af en regelmatig wordt geëvalueerd hoe beide partijen erin staan. Als er iets niet goed loopt, kun je dat makkelijk aangeven, eventueel via de coördinator. Je geeft dan makkelijker aan wat je graag anders zou willen dan wanneer het om familie of vrienden gaat die jou helpen.”

Pittig

Daarnaast vindt Yvonne het fijn dat de opvang vaststaat voor een bepaalde periode. „Tijdens de laatste lockdown voelde ik me best weleens bezwaard richting het steungezin. De moeder had nu ook haar man en kinderen thuis en dan kwam ons kind er nog een dagdeel bij. Dat moet best pittig zijn geweest.

Maar we hadden afspraken gemaakt en in de volgende evaluatie kon ze weer precies aangeven hoe ze het vond gaan. Voor mij was het prettig dat dit vaststond.

Het is ook fijn dat het ons niets kost. Als je kinderopvang zou regelen, kost dat veel geld en wij zouden maar minimaal kinderopvangtoeslag krijgen, omdat ik heel minimaal werk.

Ik vind *Buurtgezinnen* heel waardevol! Hierdoor ben ik in staat om voor ons allemaal te blijven zorgen.”

ACHTERGROND · COÖRDINATOR JUDITH

„Het concept is eenvoudig, maar de gevolgen zijn heel bijzonder”

Gezinnen die het zwaar hebben, krijgen steun van een gezin uit de buurt. Dat is het idee van stichting *Buurtgezinnen*. Judith Lorier (37), coördinator voor de regio Dordrecht en Papendrecht van deze stichting, vertelt. „Soms spelen er dingen in een gezin waardoor opvoeden niet vanzelfsprekend is.”

„Z'ou zes jaar geleden richtte Leontine Bibo *Buurtgezinnen* op,” vertelt Judith. „Zij is een ervaren pleegouder en vindt dat we veel problemen in gezinnen kunnen voorkomen of verlichten als we elkaar weer meer helpen bij het opvoeden van de kinderen.

Veel gemeentes pikten dit initiatief op en inmiddels is *Buurtgezinnen* actief in bijna zeventig gemeentes.”

Hoe loopt het?

„We zijn dankbaar met de mooie *matches* tussen gezinnen die steeds gemaakt kunnen worden. Voor een vraaggezin is het soms heel spannend om zich open te stellen voor deze hulp, wat wij begrijpen.

De relaties die ontstaan, duren

vaak jarenlang. Ik heb contact met diverse ouders die inmiddels zelfstandig met hun steungezin verdergingen. Zij laten me nog regelmatig horen hoe dankbaar ze zijn.”

Heb je een voorbeeld van mooie situaties die ontstaan?

„Het kan zijn dat een kind jarig is, maar dat er door de gezinssituatie geen visite kan komen. Het is dan mooi als een steungezin extra aandacht aan zo'n verjaardag geeft.

Verder kunnen door de steun overbelaste ouders bijtanken en merken ze dat ze er niet alleen voor staan. Veel vraag- en steunouders raken met elkaar in gesprek over opvoeden en leren van elkaar.

Soms hoor ik dat steunouders

meer doen dan alleen de steun aan het kind. Ik ken bijvoorbeeld een steunmoeder die mee naar doktersafspraken gaat om te vertalen en dingen uit te leggen.

Tijdens de coronacrisis laten ouders me weten dat ze het dankzij hun steungezin volhouden. Daarnaast zijn er ook heel veel praktische dingen te noemen, zoals een alleenstaande moeder die er 's avonds achter komt dat ze geen melkpoeder meer in huis heeft en het steungezin om hulp vraagt of een gezin dat geen verhuishulp heeft en waarbij de steunmoeder vrienden optrommelt.

Kinderen en ouders voelen zich gezien. Het concept is eenvoudig, maar de gevolgen zijn heel bijzonder!”

✓ Arina vangt via *Buurtgezinnen* een kindje op.

ERVARING · ARINA

„Ik ben er om de ouders op adem te laten komen”

„Eerst smeed het kindje alleen met speelgoed, maar inmiddels leerde het spelen. Daar geniet ik van!” vertelt **Arina van der Spek** (35). Eén dagdeel per week vangt zij via *Buurtgezinnen* een kindje op. „Ik ben toch vier dagen in de week thuis met onze jongste die nog niet naar school gaat, dus dan vind ik het mooi om dit te doen en zo de ouders te ontlasten.”

„Soms slaan, schoppen en bijten kinderen. Dan wordt het een pittiger verhaal”

ARINA VAN DER SPEK

Ze ziet het als haar taak om iets te betekenen voor haar buurt. Arina, moeder van drie kinderen: „Toen ik op Facebook zag dat *Buurtgezinnen* een gezin zocht om een dagdeel per week een klein jongetje op te vangen en zo de ouders te ontlasten, leek me dat fijn om te doen.

Onze jongste twee kinderen waren nog thuis, dus een derde zou er makkelijk bij kunnen. Het sloot mooi aan bij onze gezinssituatie.

Op de ochtend dat hij kwam, plande ik niets, zodat ik alle tijd voor de kinderen had. Ik ging even met ze naar buiten, deed een andere activiteit of liet hen spelen met onze verzameling speelgoed.

Op een gegeven moment veranderden de werktijden van de ouders van het jongetje en kwam het niet meer. Ik heb toen richting *Buurtgezinnen* aangegeven open te staan voor een ander jong kindje.” Lachend: „De handenbindertjes zagezegd.”

Goede Herder

Momenteel komt er in huize Van der Spek wekelijks een meisje spelen. „Ze wordt ’s ochtends gebracht met een tasje met wat spulletjes en doet mee met alle rituelen in huis, ook met het Bijbelverhaal en de christelijke liedjes.

Bij de *intake* geef ik altijd aan dat we onze kinderen een christelijke opvoeding geven en dat we dus liedjes over God zingen en uit de Bijbel lezen. De meeste ouders hebben daar geen problemen mee.

Ouders vertelden weleens dat hun kind thuis over de goede Herder zong. Toen ontstond er een mooi gesprekje.

Het gebeurde ook al eens dat er in de familie van een moeder iemand tot geloof kwam en ze erg nieuwsgierig werd. Ze wilde graag een keer-tje meekijken met hoe wij het geloof vormgeven in ons gezin. Toen mocht ik een voorzichtige heenwijzing naar de Heere Jezus doen.

Dat is een mooie uitwerking van het in huis halen van hulp aan anderen.”

Op adem komen

Arina ziet het als haar taak om er te zijn voor haar buurt. „Ik ervaar dat ouders erg blij zijn met onze hulp en zie dat kinderen zich hier op hun gemak voelen. Daar word ik zelf ook blij van.

Verder geniet ik ervan als een kindje tot ontwikkeling komt. Ik ben leerkracht, dus ik zoek altijd naar ontwikkeling,” lacht ze.

„Ouders vertelden dat hun kindje thuis nooit tot spelen komt. Het gooit voornamelijk met spullen. Na een half jaar kwam het kindje hier wel tot spelen en ging het thuis ook steeds beter. Zoiets vind ik prachtig om te zien.

Ik ben er om de ouders op adem te laten komen, maar voor het kindje is het ook waardevol om te ervaren hoe het er in een ander gezin aan toe gaat.”

Bijten

Ondanks veel mooie kanten is het

niet altijd makkelijk om een kindje op te vangen. „Soms slaan, schoppen en bijten kinderen. Dan wordt het een pittiger verhaal. Met kleine kindjes heb je dat gemakkelijk, bijvoorbeeld als iemand anders aan zijn of haar speelgoed zit.

Ik laat het altijd eerst even op z’n beloop. Als er echt iets aan moet gebeuren, ben ik daarover eerlijk tegen de ouders en vraag ik wat ik er volgens hen tegen kan doen.

Dat zijn moeilijke gesprekjes, want geen enkele ouder wil dat z’n kind bijt of slaat. Tot nu toe vonden we altijd een oplossing om ermee om te gaan,” vertelt Arina.

„Contact hebben met de ouders vind ik belangrijk. Voor de coronacrisis sprak ik regelmatig af met de moeder en blikten we bij een bakje koffie terug op de afgelopen weken. Ik vind het belangrijk om te weten hoe ouders het ervaren en dat ze merken dat hun kind hier op zijn gemak is.

Tegelijkertijd moet ik er wel alert op zijn dat ik geen hulpverlener ben. Een moeder kan mij gaan claimen. Ik ben leerkracht en kan op zich wel wat advies geven, maar het is mijn rol niet. Ik ben er puur om het kindje op te vangen, zodat de ouders even hun handen vrij hebben.”

Zoekend naar woorden voegt ze toe: „Ik wil er voor deze ouders zijn zoals ik er ben voor mijn familie en vrienden. Niet alsof zij hulpbehoevend zijn en ik het heft in handen heb en alles voor elkaar heb. Ik wil ze laten merken dat we gelijkwaardig zijn.

Ik ben er graag voor hen, zolang als ze me nodig hebben.”